

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Tatiany Biednikovej a JUDr. Milana Karabína v trestnej veci obvineného **P. B. pre trestný čin sprenevery** podľa § 248 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16. februára 2010 v Bratislave dovolanie obvineného P. B. proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 28. apríla 2009, sp. zn. 2 To 15/2009 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného P. B. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo 6. decembra 2007, sp. zn. 1T 111/07, bol obvinený P. B. uznaný za vinného z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

ako zvolený predseda S. s názvom S. so sídlom v P., v presne nezistenej dobe od januára 2000 do júla 2004 si prisvojil zverené finančné prostriedky vlastníkov S., vchody č. X., slúžiace na zabezpečenie prevádzky a údržby uvedeného bytového domu, finančné prostriedky použil pre seba a na iné účely, čím spôsobil S. škodu minimálne vo výške 91 360,60 Sk.

Okresný súd za to obvinenému P. B. uložil podľa § 213 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/ a § 38 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, ktorého výkon mu podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zák. podmieniene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

Zároveň obvinenému podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil povinnosť poškodenému S. nahradiť škodu vo výške 91 360,60 Sk, pričom so zvyškom nároku na náhradu škody podľa § 288 ods. 2 Tr. por. tohto poškodeného odkázal na konanie o veciach občianskoprávných.

Krajský súd v Trenčíne na podklade odvolaní prokurátora a obvineného P. B. rozsudkom z 28. apríla 2009, sp. zn. 2 To 15/2008, podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a postupujúc podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že obvineného P. B. uznal za vinného z trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 (ďalej len Tr. zák.) na tom skutkovom základe, že

ako zvolený predseda S. s názvom S. so sídlom v P., v presne nezistenej dobe od januára 2000 do júla 2004 si prisvojil zverené finančné prostriedky vlastníkov S., vchody č. X., slúžiace na zabezpečenie prevádzky a údržby uvedeného bytového domu, finančné prostriedky použil pre seba a na iné účely, čím spôsobil S. škodu minimálne vo výške 3 032,62 Eur (91 360,60 Sk).

Krajský súd za to obvinenému P. B. uložil podľa § 248 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, ktorého výkon mu podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok.

Zároveň obvinenému podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil povinnosť poškodenému S. nahradiť škodu vo výške 3 032,62 Eur (91 360,60 Sk), pričom so zvyškom nároku na náhradu škody podľa § 288 ods. 2 Tr. por. tohto poškodeného odkázal na konanie o veciach občianskoprávných.

Podľa § 319 ods. 1 Tr. por. odvolanie obvineného P. B. ako nedôvodné zamietol.

Proti vyššie citovanému rozsudku krajského súdu podal obvinený P. B. prostredníctvom obhajcu dovolanie, v ktorom obvinený P. B. uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Naplnenie uvedeného dovolacieho dôvodu videl obvinený P. B. v tom, že okresný a krajský súd nesprávne zistili skutkový stav a to v tom, že nemali k dispozícii zmluvu o pôžičke zo 16. septembra 2003, na podklade ktorej poskytol S. pôžičku vo výške 157 000 Sk (5 21,45 Eur), ktoré sa zaviazalo túto pôžičku splatiť obvinenému P. B. v pravidelných mesačných splátkach spolu s 2% úrokom. Túto zmluvu v origináli predložil vyšetrovateľovi, pričom po skončení konania pred krajským súdom zistil, že táto sa už

nenachádzala v spise. Uvedená zmluva by preukázala, že finančné prostriedky prevedené z účtu S. na jeho súkromný účet predstavovali splátky za ním poskytnutú pôžičku.

Vzhľadom na uvedené obvinený P. B. navrhol, aby najvyšší súd v zmysle § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil rozsudkom porušenie zákona a podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 28. apríla 2009, sp. zn. 2 To 15/2008, ako aj rozsudok Okresného súdu Prievidza zo 6. decembra 2007, sp. zn. 1T 111/2007, a tomuto prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu obvineného P. B. sa písomne vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry v Prievidzi, ktorý považoval rozhodnutia súdov za správne a zákonné a rovnako tak procesný postup, ktorý im predchádzal, a z tohto dôvodu dovolanie obvineného P. B. za neopodstatnené.

Navrhol preto, aby dovolací súd dovolanie obvineného P. B. ako nedôvodné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie je splnený dôvod dovolania podľa § 371 Tr. por.(§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Podľa § 371 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Obvinený P. B. si uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 písm. c/ Tr. por. z dôvodu, že v konaní pred súdmi nebol vykonaný dôkaz zásadného významu, ktorý zabezpečil v rámci prípravného konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu vyšetrovacieho a súdneho spisu zistil, že obvinený P. B. sa o „údajných pôžičkách“ S. po prvýkrát zmienil až na hlavnom pojednávaní, pričom predtým v rámci prípravného konania a jeho výsluchov svoju obhajobu zakladal úplne na iných tvrdeniach.

V posudzovanej veci je potrebné však uviesť, že tak okresný ako aj krajský súd sa zákonným spôsobom vyrovnali s touto novou obhajobnou argumentáciou obvineného P. B., ktorou nakoniec argumentoval už aj v rámci odvolacieho konania, pričom v tomto smere boli pre skutkové zistenia ustálené konajúcimi súdmi určujúce hlavne závery znalkyne z odboru ekonomika, odvetvie účtovníctvo, na podklade ktorých bola ustálená výška spôsobenej škody, ktorá bola oproti vznesenému obvineniu výrazne modifikovaná v prospech obvineného P. B..

Z uvedeného vyplýva, že v posudzovanej veci nejde o novú skutočnosť, ku ktorej v rámci trestného konania proti obvinenému P. B. nebolo prihliadnuté, teda právo na obhajobu obvineného P. B. nebolo zásadným spôsobom porušené, keďže hodnotenie dôkazov súdom, pokiaľ boli vykonané zákonným spôsobom a ich vyústenie do logického rozhodnutia nemožno považovať za porušenie práva na obhajobu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací, preto so zreteľom na viazanosť dôvodmi dovolania podľa § 385 Tr. poriadku a pre uvedené nesplnenie podmienok dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného P. B. odmietol na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 16. februára 2010

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Cerovská